

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter at Regeringen for Folketinget har fremsat Forslag til Ændring af Lovene af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring og om offentlig Forsorg, er det Regeringens Hensigt i den nærmeste Fremtid at fremsætte Forslag til Ændring af Lov af s. D. om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. Dette Forslag vil bl. a. tilsigte en videre Udbygning af den forsikringsmæssige Hjælp indenfor den hidtidige Lovgivnings Rammer, saaledes at det i højere Grad end hidtil vil være muligt ogsaa i Tider med ekstraordinær stor Ledighed at komme uforskyldt arbejdsløse til Hjælp. Forslaget vil herunder bl. a. indeholde Bestemmelser om en Forhøjelse af det aarlige Maksimum for Ydelse af forsikringsmæssig Hjælp, jfr. Arbejdsløshedslovens § 18, Stk. 1, og § 19, Stk. 8, om en begrænset Adgang for Socialministeren til at dispensere fra den i visse Tilfælde meget haardt virkende Arbejdsbetingelse i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5, og om en Forbedring af Arbejdsløshedsfondens Økonomi, samt endvidere om visse Ændringer i Arbejdsløshedslovens § 17.

Det kan imidlertid forudses, at der til Gennemførelsen af et saadant Forslag vil kræves nogen Tid, og det vil saaledes være tvivlsomt, om Forslaget vil kunne træde i Kraft i indeværende Vinterhalvaar. Regeringen har derfor under Hensyn til de øjeblikkelige Beskæftigelsesforholds Karakter ment det rigtigst at stille Forslag om en *midlertidig* Udbygning af Arbejdsløshedsforsikringen.

Ved Udgangen af Januar Maaned 1936 androg Antallet af ledige forsikrede Arbejdere 113 345 eller 28,2 pCt. af samtlige forsikrede Arbejdere. Det er da klart, at den ekstraordinært langvarige og betydelige Arbejdsløshed stadig vedvarer i et Omfang, der ligger udenfor de naturlige Forudsætninger for den nuværende Arbejdsløshedsforsikrings Rammer.

Ogsaa af Hensyn til Kommunernes Økonomi, der i de senere Aar er blevet overordentlig belastet ved Krisens usædvanligt langvarige Karakter, synes det formaalstjenligt at udvide den forsikringsmæssige Hjælp og derved afværge, at større Grupper af arbejdsløshedsforsikrede maa henvende sig til det offentlige om

Hjælp. Det skal i saa Henseende anføres, at Arbejdsløshedskasserne gennem Dispensation fra Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, i de seneste Aar i meget betydelig Udstrækning har paataget sig Byrderne ved Understøttelsen af store Dele af de langvarigt arbejdsløse, hvis Understøttelse ellers vilde have paahvilet Kommunerne, og at Arbejdsløshedskassernes Kontingenter som Følge heraf har maattet holdes paa Højder, der ligger meget væsentligt over det tidligere Niveau.

For saa vidt angaar den økonomiske Rækkevidde af nærværende Forslag henviser man til den som Bilag aftrykte Redegørelse fra Arbejdsdirektoratet, hvorefter de samlede Udgifter i Henhold til Forslaget vil udgøre ca. 4,2 Mill. Kr. Da Arbejdsløshedsfonden refunderer Kasserne Halvdelen af Fortsættelseshjælpen, vil Fondens Merudgift herefter andrage ca. 2,1 Mill. Kr., til Dækning af hvilken Merudgift det i Forslagets § 3 er foreslaaet, at Statskassen yder Fondens et Tilskud paa 2,1 Mill. Kr.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Paragrafer bemærkes følgende:

Til § 1.

Efter Arbejdsløshedslovens § 18 skal det aarlige Maksimum for den ordinære Understøttelse være mindst 70 Dage, og i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 8, er Maksimum for Fortsættelseshjælp 70 Dage. I Almindelighed ligger det aarlige Maksimum for ordinær Hjælp efter Kassernes Vedtægter noget over 70 Dage, hyppigst omkring 90—100 Dage, saaledes at der under ekstraordinær Ledighed vil kunne udbetales Understøttelse i indtil ca. 160—170 Dage indenfor et Aar. De i de senere Aar hyppigere langvarige Arbejdsløshedsperioder medfører, at Medlemmer, der under ordinære Forhold vil være regelmæssigt beskæftiget, nu indenfor et Tidsrum af 365 Dage uden egen Skyld kan være arbejdsløse udover det Tidsrum, i hvilket de kan faa Understøttelse gennem Forsikringen. Man har derfor ment det rigtigst at udvide Maksimum med 70 Dage for Medlemmer med ekstraordinær Ledighed.